

Mál nr. 119/2015**K og
váttryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar M.****Vinnuslys í eldhúsi Markar hjúkrunarheimilis þann 7. mars 2013.****Gögn.**

1. Málskot móttakið þann 23. mars 2015 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V frá 8. apríl 2015.
3. Viðbótar athugasemdir frá málskotsaðila 13. apríl 2015.

Málsatvik.

K kveðst hafa orðið fyrir vinnuslysi þann 7. mars 2013 á hjúkrunarheimili sem hún starfaði hjá á þeim tíma. Kveðst hún hafa gengið inn í borðstofu/eldhús hjúkrunarheimilisins þar sem hún rann í bleytu/fitu á gólfinu, féll á gólfið og fékk áverka í hné. Telur K að fyrir mistök starfsmanna hjúkrunarheimilisins, sem höfðu verið að skammta vistmönnum mat, hafði bleyta/fitu leki á gólfið. Vissi K ekki af bleytunni/fitunni og hafði aldrei lent í neinu sambærilegu áður. Telur K að hjúkrunarheimilið beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni hennar en hjúkrunarheimilið er með ábyrgðartryggingu hjá V.

K vísar máli sínu til stuðnings m.a. í atvikaskráningu frá hjúkrunarheimilinu, tjónstilkynningu til V og tilkynningu um slys til Sjúkratrygginga Íslands. Enn fremur vísar K til þess að vitni hafi verið að atvikinu og að viðkomandi vitni hafi fyllt út fyrrgreinda atvikaskráningu. K telur enn fremur að hjúkrunarheimilið hafi ekki séð til þess að slysið hafi verið rannsakað með ítarlegum hætti og hafi ekki tilkynnt slysið til Vinnueftirlits ríkisins eins og lög geri ráð fyrir.

V hefur hafnað því að hjúkrunarheimilið eigi að bera skaðabótaábyrgð á líkamstjóni K vegna atviksins. Vísar V m.a. til þess að það sé ekki rétt að vitnið hafi skrifað undir atvikaskráninguna heldur hafi K sjálf skrifað hana og svo fengið undirritun hjá deildarstjóra hjúkrunarheimilisins. Tilkynningin til Sjúkratrygginga Íslands sé gerð einu og hálfu ári eftir meintan atburð og að þar sé bætt við þeirri lýsingu á atburðinum frá atvikaskráningunni að bleytan/fitan hefði lekið á gólfið þegar tekið var úr matarvagni.

Kemur einnig fram í svari V að K hafi ekki hætt vinnu strax eftir slysið og ekki leitað til læknis fyrr en þremur mánuðum eftir meint atvik. Þess vegna voru ekki ekki skilyrði skv. 79. gr. laga nr. 46/1980 að tilkynna um atvikið til Vinnueftirlits og verður því að byggja á hefðbundnum sönnunarreglum í málinu.

Álit.

Það er meginregla í skaðabótarétti að tjónþoli sem krefst skaðabóta frá öðrum aðila vegna tjóns sem hann telur sig hafa orðið fyrir verður m.a. að færa sönnur á saknæma og ólögsmæta háttsemi tjónvalds.

Af atvikaskráningunni má ráða að K hafi sjálf fyllt út skjalið. Það er undirritað af hennar hálfu og deildarstjóra hjúkrunarheimilisins en er ódagsett. Meint vitni hefur ekki gefið sérstakan vitnisburð heldur er nafn vitnisins einungis nefnt í atvikaskráningunni, en vísað í hana í tilkynningu til V og til Slysatrygginga Íslands. Þá er ekki að sjá að vitnið hafi ritað nafn sitt sjálf á atvikaskráninguna. Sönnunarbyrði fyrir því að um slys hafi verið að ræða hvílir á K. Engin haldbær gögn styðja með nægilegum hætti að atvikið hafi átt sér stað eins og K lýsir í atvikaskráningunni og öðrum tilkynningum. Þar sem K hætti ekki vinnu strax eftir slysið bar hjúkrunarheimilinu ekki að tilkynna Vinnueftirlitinu um slysið, sbr. 79. gr. laga nr. 46/1980.

Miðað við allt framangreint verður að telja að það sé ósannað að K hafi orðið fyrir slysi í skilningi skilmála slysatryggingar X hjá V.

Niðurstaða.

Bótaábyrgð er ekki fyrir hendi.

Reykjavík, 8. maí 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.